

PETICE

dle čl. 18 Listiny základních práv a svobod a zákona č. 85/1990 Sb. o právu petičním

My, níže podepsaní zdravotníci záchranných služeb České republiky se prostřednictvím této petice obracíme na Parlament České republiky s žádostí o přijetí zákona, který by jednoznačně zakázal plánované domácí porody, a to i s vědomím toho, že vedle současné debaty o bezpečnosti či nebezpečnosti takovýchto porodů se začne bouřlivě diskutovat i o tom, zda má stát právo diktovat, kde žena nemůže родit.

Laické veřejnosti se může na první pohled zdát, že se spor odehrává mezi rodičkami a porodníky a že lékařů a zdravotníků záchranných služeb se tento problém netýká vůbec, nebo jen okrajově. Nicméně praxe je taková, že přivolání zdravotnické záchranné služby v případě náhle vzniklých komplikací u plánovaného domácího porodu je jediným logickým a dostupným řešením. V tu chvíli se však přenáší zodpovědnost za řešení porodních komplikací na lékaře a zdravotníky záchranné služby. Nejlépe to dokumentuje soudní proces z listopadu v roce 2011, který řešil případ úmrtí novorozence při plánovaném domácím porodu s porodní asistentkou. Ta k případné resuscitaci novorozence nebyla ani připravena, ani vybavena. Právníci porodní asistentky se po jejím odsouzení a následném odvolání snažili svalit vinu kromě jiného také na lékařku záchranné služby, která byla na místě porodu konfrontována s kritickým stavem novorozence, ke kterému byla navíc přivolána až s prodlevou. Takový přístup vnímáme jako bezostyšné pokrytectví. Je zřejmé, že prosazování domácích porodů má i jiné aspekty, forenzní zodpovědnost lze totiž bezskrupulózně přenášet na někoho jiného.

Není možné přijmout argumenty zastánců plánovaných domácích porodů o pozitivním psychologickém efektu blízkosti matky a novorozence ihned po porodu, špatném vlivu neosobního prostředí nemocnice či argument, že i ve vyspělých zemích jsou domácí porody zcela běžné. Pokud víme, na psychologický dopad časného kontaktu matky a dítěte je v porodnicích kladen zásadní důraz. Argument neosobního prostředí nemocnice bohatě vyvažuje dostupnost okamžité ofenzivní léčby v případě náhle vzniklých komplikací. K argumentu, že domácí porody jsou ve světě zcela běžné, je třeba vznést dotaz, kolik procent takových porodů je vynucených, jinými slovy, jaká je dostupnost zdravotní péče obecně v tom kterém státě a jaké má tato péče finanční dopady?

Není možné přijmout argumenty, že budoucí matka má právo rozhodnout o tom, kde bude родit. Úmluva o lidských právech a biomedicíně nám ukládá: nikoliv prospěch, ale vůle nemocného je pro zdravotníky nejvyšším příkazem. Samozřejmě, že jako lékaři a zdravotníci záchranných služeb právo dospělého pacienta na sebeurčení zcela respektujeme. Nicméně v případech domácích porodů matka nerozhoduje pouze sama za sebe, ale i za své dítě. A proto se ptáme: kolik dětí bude ještě vystaveno zbytečnému riziku úmrtí či trvalého zdravotního poškození, než někteří jedinci ve společnosti přijdou k rozumu? Pro nás, zdravotníky záchranné služby, existuje nadále jednoznačná a jasná priorita: život a zdraví dítěte, a to zcela v souladu s Listinou základních práv a svobod, kde je toto právo jmenováno jako první, včetně toho, že lidský život je hoděn ochrany již před narozením.

Plánovaný domácí porod je rizikový, je postupem neodpovídajícím dostupným poznatkům lékařské vědy. Proto žádáme, aby byl přijat zákon zakazující plánovaně poskytovat náročnou a specializovanou zdravotní péči mimo zdravotnická zařízení, resp. zakazující plánované domácí porody.

ČR doposud patří k zemím s nejmenší porodní úmrtností na světě. Snažme se, aby tomu tak bylo i nadále!

Děkujeme!

Zastupovat petiční výbor při jednání se státními orgány jsou oprávněni:

MUDr. Jiří Knor, Ph.D., lékař záchranné služby, odborný garant ZS Středočeského kraje

MUDr. Jana Šeblová, Ph.D., lékařka záchranné služby, vedoucí lékař pro vědu a výzkum ZS Středočeského kraje

